

שבת שלום ומברך לְכָל יְלָדֵי הַחֶמֶד הַמְּסֻלָּאִים בְּפִז ה' עֲלֵיכֶם יְחִיו

ואַחַד לְפִי מְדַרְגָתוֹ וּלְפִי עֲלִיּוֹתָיו וִירִידוֹתָיו. כְּמוֹ שְׂרוּאִים
בְּפָנִים הַסְּפוּר כְּמָה וְכְמָה יַגִּיעַ וְיִטְרַח הַשָּׁנִי לַמְּלָכוֹת, וְכְמָה
אֲנָשִׁים גְּדוּלִים נְסוּ לֵיאֵשׁ אוֹתוֹ, אֲבָל הוּא הֵיךְ עֵקֶשׁן גְּדוּל,
וּבְסוּף הַצְּלִיחַ לְהוֹצִיאָהּ.

וְזֶהוּ גַם הַעֲנִין שֶׁל סְפִירַת הָעֵמֶר שֶׁהוּא הַכְּנָה לַמִּתְּן
תּוֹרָה, שְׁכָל יוֹם שְׂסוּפְרִין מִתְּגַעְגְעִים - וּמִתִּי כָּבֵר נִזְכָּה
לַמִּתְּן תּוֹרָה - לְמַצָּא אֶת הַבַּת מְלָךְ. וְסוּפְרִים וְסוּפְרִים
וּמִתְּגַעְגְעִים, וְשׁוּב סוּפְרִין, עַד שְׁלִבְסוּף בְּכַח וּבִזְכוּת
שֶׁסְּפָרְנוּ מ"ט יָמִים וְלֹא נִפְלְנוּ וְלֹא הִתְיַאֲשַׁנוּ בְּאַמְצֵעַ, אַזִּי
זוֹכִים לַמִּתְּן תּוֹרָה.

כְּמוֹ כֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק כָּל יָמָיו בְּעִבּוּדַת ה' וְלִכְסֹף
וּלְבַקֵּשׁ וּלְהִתְחַנֵּן מִלְּפָנָיו שִׁיזְכָּה לְהִיּוֹת עֲרֵלִיכֶר יוֹד
"יְהוּדֵי כָּשֵׁר" וְלוֹמַר תָּמִיד "אֲנִי יוֹדֵעַ שִׁישְׁנוּ בּוֹדָאִי". וְאִז
כְּשֶׁהָאָדָם יְהִי עֵקֶשׁן גְּדוּל, יִזְכָּה לְמַצָּא אֶת הַבַּת מְלָךְ,
דְּהֵינּוּ לְהִיּוֹת אִישׁ כָּשֵׁר כְּרָאוּי.

הַשִּׁי"ת יִזְכְּנוּ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד לְשָׁמֵר וּלְעֲשׂוֹת אֶת כָּל דְּבָרֵי
תְּלִמּוּד תּוֹרָתוֹ בְּאַהֲבָה, וְנִזְכָּה לְהִתְכַּוֵּן כְּרָאוּי לְיוֹם
הַגְּדוּל, יוֹם מִתְּן תּוֹרָה, שְׂאֵז מְקַבְּלִים חַיּוֹת חֵדֶשׁ וּלְשִׁמּוֹחַ
כְּרָאוּי אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ,
וּבְקִרּוּב מִמֶּשׁ נִזְכָּה כָּבֵר לְגַאֲלָה הַשְּׁלֵמָה, שְׂאֵז יִגְמַר
הַמַּעֲשֶׂה מְאֻבְּדַת בַּת מְלָךְ בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, אָמֵן וְאָמֵן.

הַשְּׂבוּעַ יֵשׁ לָנוּ הַתְּחִלָּה. אָנוּ מִתְּחִילִים סֹפֵר בְּמִדְבָר, שְׂבוּ
מִסְפָּרַת לָנוּ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה אֶת כָּל הַמַּסְעוֹת שֶׁל בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָר עַד שֶׁנִּכְנְסוּ לְאַרְץ הַקֹּדֶשׁ. וְכֵן יֵשׁ לָנוּ
הַתְּחִלָּה לְסֹפֵר הַקְּדוּשׁ סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת. הֵבֵה וְנִרְאָה אִיךְ
וּבְאִיזוֹ הַשְּׂגָחָה פְּרָטִית הַשִּׁי"ת סִבֵּב שֶׁדוֹקָא עֲכָשׁוּ, כְּשׂוּבֵע
לְפָנֵי חַג מִתְּן תּוֹרָתָנוּ, אָנוּ מִתְּחִילִין בְּלִמּוּד סֹפֵר הַקְּדוּשׁ
סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת.

מוֹהַר"ת ז"ל בְּהַקְדָּמָה שְׁנִיָּה עַל סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מְסַבֵּר
לְכָל הַשְּׂוֹאֲלִים - מַדּוּעַ צְרִיכִים בְּכָלֵל לְהַדְפִּיס אֶת הַסֹּפֵר
הַזֶּה? וְכֵךְ הוּא כּוֹתֵב: דְּבַר רֵאשׁוֹן, כִּי כֵךְ הֵיךְ רְצוֹנוֹ שֶׁל
רְבִי"ק ז"ל. חוּץ מִזֶּה, רַב הַמַּעֲשִׂיּוֹת שֶׁל אֲדַמּוּ"ר ז"ל
מְלָאִים מוֹסֵר נִפְלֵא מְאֹד, אֲפִילוֹ בְּאַפֵּן פְּשוּט שְׁכָל אֶחָד
לְפִי עֵרְפוֹ יְכוּל לְהַבִּין אוֹתָם.

רְבִי נֶתַן בְּהַקְדָּמָה כּוֹתֵב שֶׁמַּעֲשֶׂה זֶה הִיא בְּכָל אָדָם וּבְכָל
זְמַן, וְעַל כָּל אָדָם עוֹבֵר כְּמַעֲט כָּל הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה. כִּי כָּל
אֶחָד מֵעַם יִשְׂרָאֵל, אֲפִלוֹ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרֵי אִם הֵם
זוֹכִים לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה כָּל אֶחָד לְפִי דְרָגָתוֹ לְסוּר מִרְעַ
וּלְעֲשׂוֹת טוֹב, זוֹכָה לְמַצָּא אֶת הַבַּת מְלָךְ שֶׁהִיא בְּעֵצָם כָּל
נִשְׁמָה שֶׁל יְהוּדֵי וְלְהַחֲזִירָה לְאַבְיָה שְׂבִשְׂמִים.

וּמִי שֶׁמִּתְּבוּנָה הֵיטֵב הֵיטֵב בְּמַעֲשֶׂה הַזֶּה, יְבִין הֵיטֵב כְּמָה
וְכְמָה צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּעִבּוּדַת ה', וְאִיךְ וְעַד הֵיכֵן צְרִיכִים
לְהִיּוֹת עֵקֶשׁן גְּדוּל בְּעִבּוּדַת ה' בְּלִי שְׁעוֹר וּמְסֹפֵר, כָּל אֶחָד

שבת שלום ומברך!

ספורי מעשיות משנים קדמוניות - הקדמה שניה לספורי מעשיות

פון גאון עויזינו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א דער גרויסער תלמיד פון רבינו הקדוש זיע"א

הקדמה ב'

[נסף בהדפסה שניה בשנת ה"תקנ לעמבערג] בהיותנו עוסקים בהדפסת המעשיות בראשונה שמוע שמענו קול שאון באמרם, כי לא נכון להדפיס ספורי מעשיות כאלה ולכפל דבריהם הוא אף למותר, ואם כבר הקדמנו בהקדמה דברי רבנו זכרוננו לברכה, שאמר שרצונו להדפיס ספורי מעשיות ומה יוכלו העולם לומר על זה, כי הלא על כל פנים הם ספורי מעשיות נאים וכבר נדפסו בעולם כמה וכמה ספורי מעשיות רבו מספר ואין פוצה פה ומצפצף בפרט כי רב המעשיות של אדוננו מורנו ורבנו זכרוננו לברכה, מספרים בבאור מהתעוררות מוסר נפלא מאד, כגון המעשה של הבעל תפלה והמעשה של השבעה בעטלירש, וכן ברב המעשיות נמצא מהם בבאור דברי חכמה ומוסר מלבד הנסתרות בהם, וגם אצל כמה מעשיות כבר נדפסו הערות ומקצת רמזים נפלאים ונוראים שגלה רבנו ז"ל בעצמו כמבאר לעיל על כל זה אמרתי להעיר עוד איזה הערות להיכן מרמזים המעשיות לפי דעתי הקלושה והרוצה להוסיף יוסיף:

ידוע בכל ספרי הזהר והתקונים ובכל כתבי האר"י זצ"ל שבת מלך היא פנוי להשכינה וכן נוסח ישראל כפיכחול וכבר נתן לנו רשות לדבר בלשונות כאלה מן הראשונים אשר קדמונו אשר מפיהם אנו חיים וגם דוד המלך, עליו השלום, ושלמה בנו השתמשו בלשונות הללו הרבה מאד כמו שכתוב: "כל כבודך בת מלך פנימה" וכיוצא בזה הרבה וכל ספר שיר

השירים שהוא קדש קדשים שאין כל העולם כדאי לו מיסד על סוד זה וכל כתבי האר"י, זכרוננו לברכה, וספרי הזהר מלאים מזה כמבאר שם: מאן דקטל לחויא יהבין לה בריתא דמלכא דהיא צלותא ובפרט במאמר הסבא דמשפטים שאמר: עולימתא שפירתא דלית לה עינין וכיוצא בזה הרבה רבו מספר וכמו שאומרים ב"יהי רצון" שקדם תהלים: ולחבר אשת נעורים עם דודה וכו' וכן בה"לשם יחוד" קדם הנחת תפלין הנדפס ב"שערי ציון" אומרים שם והחתן וכו' עין שם,

ומי שמעין קצת בכתבי האר"י זצ"ל יראה שם בבאור שכל יסוד הקבלה הוא כדרך זה ליחד בחינת חתן וכלה דכורא ונקבא ומבאר שם כל השמות והספירות וכל השתלשלות העולמות על דמות וצלם של פרצוף דכורא וכו' ומבארים שם בפרטיות כל האיברים שלהם וכל עניני יחוד וזווג ועבור והולדה ויניקה והתגדלות הקטן והקטנה עד שנעשים גדולים וכו' והוא דבר מבאר מאד מאד בכל ה"עץ חיים" ו"פרי עץ חיים" וגם באדרא רבא בנשא והאזינו מדבר בדרך רמז מזה,

וגם כל ספר שיר השירים מלא מזה שפרט כל האיברים של החתן שהפלה משבחת אותו, וכן פורט האיברים של הכלה מה שהחתן משבח אותה וגם רבותינו זכרונם לברכה, במדרשים המשילו מתן תורה לחתנה כמו שאמרו: ביום חתנתו זה מתן תורה וכו' ואמרו על פסוק: לקראת האלקים כחתן היוצא לקראת כלה כי שבת קדש נקרא כלה ומלכתא, כמו שכתוב: לכה דודי לקראת כלה בואי כלה וכו', הרי

מבאר לעין שכל רבותינו זכרונם לברכה, פנו כלליות והתחברות העולמות בשרשן בשם חבור של חתן וכלה, כי בצלם אלקים עשה את האדם וכל האיברים של זכר ונקבה כלם הם צלם אלקים, כמו שכתוב: "ויברא אלקים את האדם בצלמו, בצלם אלקים ברא אותו זכר ונקבה ברא אתם" וכמו שאומרים בברכת נשואין אשר ברא את האדם בצלמו, בצלם דמות תבניתו והתקין לו ממנו בנין עדי עד וכו' כי האדם האיש והאשה הם חלק אלקים ממעל ממש ובהם כלול השם הוי"ה ברוף הוא ואם זוכין שכינה שרויה ביניהם כי יש בו יוד ובה ה' וכל זה הוא דברים פשוטים ומבארים לעין כל,

וכבר השתמשו כל הקדמונים בלשונות כאלה לכנות התקרבות ישראל לאביהם שבשמים בשם חבור חתן וכלה, כי כל עבודתנו בשרשה העליון מרמז לחבור חתן וכלה העליונים שהיא בחינת יחוד קדשא בריף הוא ושכינתה כאשר כל ספרי הזהר הקדוש וכתבי האר"י, זכרוננו לברכה, מלאים מזה כנ"ל וגם בתשעה באב בקינות שמקוננין על גלות השכינה וכנסת-ישראל, אומרים: אז בהלך ירמיהו וכו' אשת יפת תאר מנוולת מצא, וכן בתקוין שלשה משמורות שהוא מהזהר חדש מדבר שם גם כן בלשונות כאלה כאשר המקוננת על בעלה וכו' עין שם.

מכל זה ויותר מזה מבאר לעינים שגלות השכינה וכנסת-ישראל היא בחינת אבדת בת מלך והתרחקותה מדודה וכו' ועין בספר הבהיר בהשמטות של זהר בראשית מה שכתוב שם על לכה דודי נצא השדה וכו', משל למלך שהיה יושב בחדרי חדרים וכו' ונשאה למלך גם נתנה לו במתנה ולפעמים קורא אותה באהבתו אחותי, כי ממקום אחד היה ולפעמים קורא אותה בתי כי בתו היא

ולפעמים קורא אותה אמי וכן אמרו רבותינו, זכרונם לברכה, על פסוק: בעטרה שעטרה לו אמו לא זז מחבבה עד שקראה בתי וכו', וכן בכל ספר משלי מכנה האמונה והתורה הקדושה בשם אשה טובה אשת חיל והאמונות כזביות ואפיקורסות בשם אשה רעה אשה זונה כמבאר בפרוש רש"י ובכל דברי רבותינו, זכרונם לברכה,

וכבר נדפס מעשה מהבעל-שם-טוב, זכרוננו לברכה, בסוף ספר תולדות יעקב יוסף מהסוחר עם אשתו שהיו בים וכו' שמיסד על הקדמה זו שאשה יראת ה' היא כנסת ישראל ואחרי הודיע ה' אותנו את כל זאת על ידי כל הנביאים והצדיקים והחכמים הראשונים, על פי הדברים האלה בקל יוכל המעיין המבין הרוצה להסתכל באלו המעשיות בעין האמת לאמתו להבין ולהשכיל בהם למצא בהם דברים נפלאים ונוראים ואם אמנם אי אפשר לבוא עד תכונתם להבין כל קשור המעשה מראשה לסופה עם כל זה יבין מעט מזעיר מהם ויערב לנפשו מאד.

***

"והנה מעשה הראשונה..."

והנה מעשה הראשונה מהבת מלך שנאבדה זה מבאר שזה סוד שכינה בגלות, כי גלות השכינה התחיל קדם בריאת העולם בסוד שבירת כלים בסוד ואלה המלכים אשר מלכו וכו', ותכף שנברא אדם הראשון היה צריך לתקן זאת להעלות כל העולמות על מכוונם לגלות מלכותו יתברך תכף בשעת בריאת העולם, כמו שתתגלה מלכותו בקרוב בעת ביאת משיחנו שיבוא במהרה בימינו אף הוא לא נזהר מלאכל מעץ הדעת וכו' שזהו בחינת מה שכתוב בהמעשה הנ"ל שהשני למלכות לא עמד בנסיון ואכל התפוח ועל-ידי-זה פגם בכל העולמות וחררה

וַיְרִדָה הַשְּׂכִינָה וְהִלְכָה לְמִטָּה בֵּין הַסְטֵרָא אַחֲרָא
כַּיְדוּעַ וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא נַח וְרָצָה לְתַקֵּן וְלֹא תַקֵּן כִּי שָׁתָה
וְנִשְׁכַּר בְּסוּד וַיִּשְׁתֵּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר וְכוּ' כְּמוֹבָא בְּסִפְרִים
שֶׁזְהוּ בְּחִינַת מָה אָנוֹשׁ וְרוּי [מָה שֶׁהַשְּׂנִי לְמַלְכוּת]
(ו) לֹא עָמַד בְּנִסְיוֹן וְשָׁתָה מִן הַיַּיִן כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב שָׁם
וּמָאז וְהִלְאָה כָּל הַצְּדִיקִים שֶׁבְּכָל דּוֹר עוֹסְקִים בְּתַקוּן
זֶה עַד שֶׁיָּבֵא מְשִׁיחֵנוּ בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ שְׂאֵז יִהְיֶה גִמְר
הַתַּקוּן

וּמַעֲשֵׂה זֶה הִיא בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן כִּי גַם בְּכָל אָדָם
בְּפִרְטוֹת עוֹבֵר עָלָיו כְּמַעֲט כָּל מַעֲשֵׂה זֶה כְּלָה כִּי כָּל
אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל צָרִיף לַעֲסֹק בְּתַקוּן זֶה לְהַעֲלוֹת
הַשְּׂכִינָה מִהַגְּלוּת לְאוֹקְמָא שְׂכִינְתָא מַעֲפָרָא לְהוֹצִיא
מַלְכוּת דְּקֻדְשָׁה מִבֵּין הָעַכוּ"ם וְהַסְטֵרָא אַחֲרָא
שֶׁנִּתְחַזְּרָה בֵּינֵיהֶם: אֲשֶׁר סוּד כָּל עֲבוֹדַתְנוּ וְכָל
הַמְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים וְעֵסֶק הַתּוֹרָה שְׂאָנוּ עוֹשִׂים
כָּל יְמֵי חַיֵּינוּ שְׁכָלָם מִיִּסְדִּים עַל קֶטֶב זֶה כְּמִבְּאָר
בְּכֶתֶבִים

וְאַפְלוּ אֲנָשִׁים פְּשׁוּטִים לְגַמְרֵי וְהַמּוֹן עִם שְׂאִין
יודעים בין ימינם לשמאלם עם כל זה גם הם אם
זוכים לילה בדרך הישר לפי ערכם, דהינו לסור מרע
ולעשות טוב כי אפלו איש פשוט לגמרי יודע מה
שאסרה תורה ואם עיניו לנכח יביטו לסור מרע
ולבחר בטוב אז נעשין כל התקונים בעולמות
העליונים ממילא על ידו וזוכה להקים השכינה
מנפילתה כפי מה שיזוכה לקדש ולטהר עצמו.

נמצא שכל אחד מישראל הוא עוסק לחפש ולבקש
את הבת מלך להשיבה אל אביה שתשוב אל אביה
פנעוריה בסוד ושבה אל בית אביה פנעוריה מלחם
אביה תאכל כי ישראל בכללם הם בחינת שני למלך
כי הם מושלים בעולם, מה הוא מחיה מתים רופא

חולים אף ישראל כן, כמו שאמרו אל תקרי עמי אלא
עמי מה אנא עבד שמיא וארעא במלולי אף אתם כן
וכו' וכיוצא בזה הרבה וכל אחד כפי מה שיזוכה
לעסק בעבודתו שעל ידי זה עוסק כפיכול לחפש

ולבקש השכינה וכנסת ישראל להוציאה מהגלות
כמו כן כפיכול השכינה מתגלה אליו כפיכול מתוך
תקף גלותה ומתעלמת ומסתתרת עצמה ובאה אליו
בסתר ומגלית לו מקומה ומושבה ומה לעשות
בשבילה באפן שיזכה למצאה שזה בחינת מה
שגלתה הבת מלך אל השני למלכות באיזה תחבולות
יוכל להוציאה והענינים והתחבולות המבארים שם

הם מבארים באר היטב על פי פשוט
(כי כן דרך רבנו, זכרוננו לברכה, ברב המעשיות
שבתוך קשור המעשה מספר דברי מוסר על פי
פשוט כמבאר למעין בהם) כי צריכין לבחור לו מקום
ולקבע לו תשובה ותענית ולהתגעגע תמיד
ולהשתוקק תמיד אליו יתברך שיזכה להכיר אותו
שיתגלה מלכותו בעולם וידע כל פעול כי אתה
פעלתו ויבין כל יצור כי אתה יצרתו ויאמר כל אשר
נשמה באפו וכו' ומלכותו בכל משלה שזה עקר
הקמת השכינה מהגלות כשיזוכין להפיר מלכותו
באמונה שלמה באמת וכלם ידעו אותו יתברך
מקטנם ועד גדולם והיתה לה' המלוכה וכו'

וכשהאדם מתחיל לעסק בזה ובחר לו מקום
להתבודדות לעסק בעבודת השם ולכסף
ולהשתוקק אליו יתברך ולפעמים זוכה שנמשך איזה
זמן אף אחר-כך כשהוא סמוך מאד לבוא למבקשו
שיתגלה אליו לפי בחינתו התגלות מלכותו יתברך,
אזי ביום אחרון מזמינים לו איזה נסיון לפי בחינתו
ואז באותו היום שהכל תלוי בזה היום, אזי מתגבר
עליו הבעל דבר וכל חילותיו עליו בהתגברות גדול

מֵאֵד וְנִכְנַס עִמּוֹ בְּדַבְרֵי וּמִמְשִׁיכּוֹ לַעֲצַתּוֹ וְרוֹאֶה כִּי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְנִחְמַד וְכוּ' וְלוֹקַח מִפְּרִיּוֹ וְאוֹכֵל, חֵס וְשָׁלוֹם, וְאֵינּוּ עוֹמֵד בְּנִסְיוֹן שְׁלוֹ מֵהַ שֶׁהוּא מְכַרְח לְהַתְנַסּוֹת וְלְהַצְטַרֵּף אֲזִי בְּאוֹתוֹ הָעֵת וְהַזְמַן וְאֲזִי תִכְרַף נוֹפֵל עָלָיו שָׁנָה וְשָׁנָה הוּא הַסְתַּלְקוֹת הַמּוֹחִין שֶׁנִּסְתַּלַּק מִמֶּנּוּ דַעְתּוֹ וְחֻכְמָתוֹ הַמְאִיר בְּפָנָיו בְּסוּד וַיִּפְּלוּ פָּנָיו וְכָתִיב לָמָּה נִפְּלוּ פָּנָיו,

וְעַיִן מִזֶּה בְּמֵאֵמֶר הַמִּתְחִיל פֶּתַח רַבִּי שֶׁמְעוֹן (בְּסִימָן ס"מ"ך ל"א) שֶׁם מְדַבֵּר מִזֶּה שֶׁעַל יְדֵי פָּגַם תֵּאָוֶת אֲכִילָה אוֹבְדִין אֶת הַפָּנִים שֶׁהוּא הַשִּׁכָּל וְאֲזִי נוֹפֵלִין לְבַחֲיַנַּת שָׁנָה עַיִן שֶׁם הֵיטֵב וְתַבִּין, כִּי שֶׁם מְדַבֵּר הַרְבֵּה מֵעֵנִין סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת אֲשֶׁר עַל יָדָם מְעוֹרְרִין מִהַשָּׁנָה עַיִן שֶׁם

וּבְאֵלוֹ הָעֵתִים שֶׁהָאָדָם הוּא בְּבַחֲיַנַּת שָׁנָה, חֵס וְשָׁלוֹם, עוֹבֵר עָלָיו מֵהַ שֶׁעוֹבֵר שֶׁזֶהוּ בַחֲיַנַּת כָּל הַחֲלִלוֹת שֶׁעָבְרוּ עַל הַשָּׁנִי לְמַלְכוּת בַּעֲת שֶׁהָיָה מוֹטֵל בְּשָׁנָה וְאַחֲרֵי-כֵן נִתְעוֹרֵר וְנוֹדַע לוֹ שֶׁהָיָה יֵשֵׁן כָּל כֶּף וְחִזֵּר וְהִלֵּךְ לְמָקוֹם שֶׁל הַבַּת מְלָךְ, וְהוֹדִיעָה לוֹ גְּדֹל הַרְחֻמְנוּת שֶׁעָלָיו וְעָלֶיהָ שֶׁבִשְׁבִיל יוֹם אֶחָד אֲבָד מֵהַ שֶׁאֲבָד וְהַקְלָה עָלָיו הַאֲזַהְרָה, שְׂאִין צָרִיף לְהַתְעַנּוֹת רַק לְזַהֵר מִשְׁתִּית הַיַּיִן כְּדִי שֶׁלֹּא יָבוֹא לִיְדֵי שָׁנָה וְחִזֵּר וְהַתְיַגַּע אֵיזָה זְמַן רַב בְּעַבּוּדַת הַשֵּׁם כְּדִי לְהוֹצִיא הַבַּת מְלָךְ, אָבֵל בַּיּוֹם הָאֲחֵרוֹן לֹא עָמַד גַּם כֵּן בְּנִסְיוֹן קַל כִּי רָאָה מֵעֵין שֶׁל יַיִן וְהִטְעָה אֶת עַצְמוֹ וְהַתְחִיל לְהַמְשִׁיךְ אַחֲרָיו וְאָמַר לְהַמְשִׁירָת, הֲלֹא רָאִיתָ שֶׁזֶה מֵעֵין וּמֵאִין בָּא לְכָאן יַיִן, וּבַתּוֹךְ כֶּף הִלֵּךְ וְלִקַּח מֵעַט וְטַעַם מִהַיַּיִן וְתִכְרַף נִפֵּל עָלָיו שָׁנָה וַיֵּשֵׁן הַרְבֵּה מֵאֵד,

כִּי כֶּף דֶּרֶךְ הַבְּעַל דְּבַר וְהַתְאָוֶת כְּשֶׁרוֹצֵה לְהַסִּית הָאָדָם הַכָּשֵׁר שְׁרוֹצֵה לְהַתְרַחֵק מִהַתְאָוֶת שְׂאִין מִטְעָה אוֹתוֹ מֵעַט מֵעַט שֶׁיִּתְפַּלֵּא וְיִתְמָה בְּדַעְתּוֹ עַל

עֵנִין הַדְּבַר שֶׁמִּתְאָוֶה אֵלָיו וְתִכְרַף שֶׁנִּכְנַס בְּדַבְרֵי בְּעֵנִין הַתְאָוֶה מִתְגַּבֵּר עָלָיו הַבְּעַל דְּבַר עַד שֶׁמְכַשִּׁילוּ בָּהּ, כְּמוֹ שֶׁמְפָרֵשׁ בַּתּוֹרָה בְּעֵנִין עַץ הַדַּעַת אֵיף דְּבַר הַנְּחַשׁ עִם הָאִשָּׁה אִף כִּי אָמַר אֱלֹקִים וְכוּ' וְתִרָא כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֵאָוֶה הוּא לְעֵינַיִם וְכוּ' דוֹק וְתִשְׁכַּח כִּי כֶּף הָעֵנִין בְּכָל הַתְאָוֶת וְהַנְּסִיוֹנוֹת, וּמִי שֶׁהוּא בֵּר דַּעַת אֲמַתִּי וְחֵס עַל נַפְשׁוֹ בְּאֲמַת לְמַלְט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת וְרוֹצֵה לְעַמֵּד בְּנִסְיוֹן, הוּא צָרִיף לְהַתְגַּבֵּר בְּכָל עֵז לְהַסִּית דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי וְלַבְּלִי לְכַנֵּס עִם הַתְאָוֶת בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן כָּלֵל וְלַבְּלִי לְדַבֵּר וְלְהַרְהֵר וְלְהַתְפַּלֵּא וְלְתַמָּה עֲלֵיהֶם כָּלֵל וְאֵל יִבְהַלּוּהוּ רַעִיוֹנָיו כָּלֵל וְכִמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּסִפְרֵי הָאֶלֶף-בֵּית אֵל תִּכְנַס עִם פְּתוּיָהּ בְּטוֹעֵן וְנִטְעֵן וְכוּ' עַיִן שֶׁם, רַק יִסִּית דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרֵי וַיִּפְקַח דַּעְתּוֹ בְּדַבְרֵי תּוֹרָה אוֹ בְּמִשְׁאֵ-וּמִתָּן אוֹ בְּדַבְרֵי שִׁיחָה וְכִיּוֹצֵא עַד שֶׁיִּנְצֵל מִמָּה שֶׁצָּרִיף לְהַנְצִיל וְאַחֲרֵי-כֵן חוֹזֵר וּמִתְעוֹרֵר לוֹ מִחֲשָׁבוֹת וְרַעִיוֹנִים כְּאֵלָּה וְצָרִיף לְחִזֵּר וְלְהַתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם לְהַסִּיחַ דַּעְתּוֹ מֵהֶם וְכֵן כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים וְצָרִיף לְהִיּוֹת עֶקֶשׁן גְּדוֹל עַד שֶׁיִּנְצֵחַ הַמְּלַחְמָה:

וְהִנֵּה מִחֻמַּת שָׁגַם בְּפַעַם הַשָּׁנִי לֹא עָמַד בְּנִסְיוֹן וְטַעַם מִהַיַּיִן חִזֵּר וְנִפֵּל עָלָיו שָׁנָה גְּדוֹלָה וַיֵּשֵׁן הַרְבֵּה, דִּהְיִינוּ שְׁבַעִים שָׁנָה וְעֵנִין שָׁנָה כָּל שְׁבַעִים שָׁנָה מְבֹאֵר בַּתּוֹרָה פֶּתַח רַבִּי שֶׁמְעוֹן בְּסִימָן ס' הַנִּזְכָּר שֶׁיֵּשׁ שְׁנוּפְלִים מִשָּׁנָה מְכָל הַשְּׁבַעִים פָּנִים שֶׁל תּוֹרָה שֶׁהֵם בַּחֲיַנַּת שְׁבַעִים שָׁנָה וְכוּ' עַיִן שֶׁם שְׂאִין אֲפָשֵׁר לְעוֹרֵר וְלְהַקִּיץ אוֹתָם כִּי אִם עַל יְדֵי סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת שֶׁל שָׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת וְכוּ' עַיִן שֶׁם הֵיטֵב וְהַבַּת-מְלָךְ שֶׁהִיא שְׂרֵשׁ נִשְׁמָתוֹ כְּשֶׁעוֹבֵרֵת עָלָיו וְרוֹאֶה [אוֹתוֹ] נוֹפֵל בְּשָׁנָה יָמִים וְשָׁנִים הַרְבֵּה זְמַן רַב כָּל כֶּף הִיא בּוֹכִית הַרְבֵּה כִּי

יש רחמנות גדול עליו ועליה ואז הודיעה לו מקומה שעכשו אינה במקום הראשון כי אם במקום אחר דהינו בהר של זהב וכו' והרמז מבאר כי אף-על-פי שעשה מה שעשה ונפל איה שנפל זה זמן רב מאד אף-על-פי-כן השכינה מעוררת אותו בכל פעם, ובכל פעם מרמזת עצות חדשות איה שיחפש ויבקש את שרש קדשיתו שהיא בחינת הבת מלך הנ"ל וזה השני למלכות אף-על-פי שלא עמד בנסיון שני פעמים ונפל לשנה כל כך ועבר עליו מה שעבר ואחרי יגיעות וטלטולים ויסורים וצרות קשות ומשנות כאלה שעבר עליו בשביל למצא את הבת מלך ואחר כך בשביל יום אחד אבד הכל וכן נכשל שני פעמים כנ"ל אף-על-פי-כן לא הניח את עצמו להתיאש לגמרי, חס ושלום, רק הלך לחפש ולבקש הדר של זהב והמבצר הנ"ל ואחרי שהיה לו עוד יגיעות וטלטולים קשים הרבה וחפש הר ומבצר הנ"ל מצא איש גדול עם אילן גדול וכו' וזה האיש דחה אותו שבודאי אינו בנמצא הר ומבצר הנ"ל ורצה להסיתו ולדחותו שישב אצל השני למלך לא שמע להמניעות והדחיות ואמר שבודאי הוא בנמצא הר ומבצר הנ"ל עד שהכרח האיש הגדול הנ"ל לקרא ולקבץ כל החיות וכו' אבל כלם השיבו שאינו בנמצא ואז אמר לו (האיש הגדול להשני למלך) ראה והבט בעיניך שאינו בנמצא ועל מה אתה מתנגע כל כך בחנם אם תשמע לדברי שוב לאחוריה אבל הוא לא שם לבו לזאת ואמר שהוא בודאי בנמצא ואז השיב לו האיש הגדול הנ"ל שילך לאחיו שממנה על העופות והלך והתנגע ויבקשו עד שמצאו ואז גם השני דחה והסיתו לשוב שבודאי אינו בנמצא הר ומבצר הנ"ל והוא לא שמע לדברי הדחיות שלו גם כן והכרח השני לקרא לקבץ כל

העופות אבל כלם השיבו שאינו נמצא בעולם הר ומבצר הנ"ל ואז אמר לו זה השני גם כן ראה בעיניך שאתה מתנגע בחנם שוב לאחוריה והוא לא הטח אזנו גם לדברי השני ואמר שהוא חזק באמונתו שבודאי הוא בנמצא ואז הודיע לו זה השני שילך לאחיו שממנה על הרוחות וגם זה דחה הרבה כנ"ל ואחר-כך קרא וקבץ כל הרוחות וכלם השיבו שאינו בנמצא ואז אמר לו זה השלישי עתה ראה גם ראה שלחנם טרחת כי בודאי לא תמצא עוד שוב לאחוריה ואז ראה שכלו כל הקצין ואינו יודע לנטות ימין ושמאל איה לבקשה, אבל בעצמו היה חזק בדעתו שבודאי הוא בנמצא הר ומבצר הנ"ל ששם יושבת הבת מלך הנ"ל, ואז מגדל צערו ומרירות לבו התחיל לבכות מאד

ובאותה השעה חמל עליו השם ותברך ובתוך כך בא עוד רוח אחד והודיע לו שהוא בעצמו נשא הבת מלך להר ומבצר הנ"ל ואז נתן לו כלי שיקבל ממנו מעות שלא יהיה לו עכוב מחמת מעות ואז הלך לשם והשתדל בתחבולות עד שמצאה, אשרי לו. והמעין בכל זה בעין האמת יבין היטב כמה וכמה צריכין להתחזק בעבודת השם ואיה ועד היכן צריכין להיות עקשן גדול בעבודת השם בלי שעור וערה ומספר כל אדם ואדם לפי מדרגתו ולפי עליותו וירידותיו ואפלו אם עבר מה שעבר ראה והבן והבט בהמעשה הנ"ל כמה יגיעות יגע וכמה טרחות טרח השני למלך הנ"ל ואחר-כך נפל מאד על ידי שלא עמד בנסיון קל שני פעמים עד שנפל לבחינת שנה כמה וכמה שנים עד שהיה בבחינת שנה של כל השבעים שנה כנ"ל ואף-על-פי-כן לא התיאש עצמו והיה לו יגיעות האלה אחר-כך ולא שמע לשום

מניעות ודחיות שרצו לדחותו שלא לבקש ולחפש עוד וכל מה שהתחזק ולא שמע לקול הדחיות של האנשים הנ"ל תכף נתהפף שהאנשים הנ"ל היו לסיוע כי כל אחד קבץ בשבילו החיות או העופות שהיה ממנה עליהם ואם אחר כך חזרו ודחו אותו ואמרו לו ראה שאינו בנמצא ואף-על-פי-כן לא שמע לדחיתם ואז סיעו לו והודיעו לו כל אחד מאחיו עד שבא לזה שממנה על הרוחות שעל ידו בא למבקשו וגם זה דחה אותו הרבה ביותר אבל על ידי שהיה חזק בדעתו ולא נתיאש לעולם בשום אפן **אזי ברגע קלה נתהפף הדבר ונתהפכו המניעות לסיועות וישועות ובא רוח אחד והודיע לו שהוא בעצמו נשא את הבת מלך להר ומבצר הנ"ל ואחר-כך זה הרוח בעצמו נשא אותו גם כן לשם כנ"ל ראה והבו והיבט על כל פרט ופרט מהמעשה ותבין רמזים והתעוררות נפלא כמה צריכין להתחזק לדרש ולחפש ולבקש את עבודת השם תמיד כמו שכתוב: "בקשו פניו תמיד" וגו' כי אם אמנם עצם המעשה גבהה מדעתנו ואין אנו יודעים כלל מהו הר של זהב ומבצר של מרגליות וכו' ושאר הענינים בכלל ובפרט אף-על-פי-כן כל הרמזים הנ"ל כלם אמתיים ומבארים לעין האמת בתוך המעשה הנ"ל ויותר ויותר מהם יכול כל אחד להוציא מהם רמזים והתעוררות נפלא אם ירצה ישמע חכם ויוסיף לקח וכן בשאר המעשיות (ענין הר של זהב ומבצר של מרגליות מרמז לעשירות נפלא דקדשה שצריכין בשביל התבוננות וכו' כמבאר בהתורה פתח רבי שמעון סימן ס' חלק א' עין שם היטב והבן מאד כי התורה הזאת היא פרוש על המעשה הזאת כאשר הבננו ממנו זכרוננו לברכה).**

ונלך מענין לענין ונשים לב מעט להמעשה של החכם והתם שם תראה מברר קצת המכונן באותו המעשה שעקר התכלית לילך בתמימות בלי שום חכמות ועין שם היטב בכל דבור ודבור ותמצא רמזים נפלאים להתחזק בדרכי התמימות שזה עקר התכלית הטוב גם בעולם הזה מכל שפן בעולם הבא. וכן בהמעשה של הבנים שנתחלפו ובהמעשה של הבעל תפלה ומכל שפן וכל שפן בהמעשה של השבעה בעטלירס ששם מבאר אצל כל אחד ואחד מהשבעה מוסר נפלא ונורא שאין כמוהו כי כל אחד התפאר בגדל רחוקו מהעולם הזה בתכלית שזה התפאר שהוא עור לגמרי מהעולם ואין לו שום הסתכלות בזה העולם כלל כי כל העולם אינו עולה אצלו כהרף עין וכו' והחרש התפאר שהוא חרש לגמרי מלשמע קולות של זה העולם שכלם חסרונות כי כל העולם אינו עולה אצלו לשמע קול החסרונות שלהם וכו' וזה התפאר שאינו מדבר שום דבור שאינו שבחים להשם יתברך ועל כן הוא כבד פה לגמרי מדבורי העולם הזה וכן זה התפאר שאינו רוצה להניח שום הבל בעלמא לזה העולם וכן כלם עין שם היטב ואם תביט בעין האמת תעמד מרעיד ומשתומם ותראה עצם המוסר הנפלא והתעוררות נורא להשם יתברך בהמעשה הנ"ל שאין כמוהו. ועין בדברינו בספר "לקוטי הלכות" בכמה מקומות מה שהאיר השם עיני ואיזה רמזים בכמה מעשיות עין בהלכות תפלין על פי המעשה של הבעטליר הראשון שהיה עור וכו' עין שם ובהלכות ברכות השחר על פי המעשה של הבנים שנתחלפו ובהלכות תפלה על פי המעשה של הבעל תפלה ובירה דעה

בְּהִלְכוֹת תּוֹלְעִים עַל- פִּי הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַבַּעֲטָלִיר
הַשִּׁישִׁי שֶׁהָיָה בְּלֹא יָדַים שֶׁסִּפֵּר הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַבַּת מֶלֶךְ
שֶׁבְּרָחָה לְהַמְבַצֵּר שֶׁל מַיִם וְכוּ' וּבְאֲבוֹן הָעֶזֶר בְּהִלְכוֹת
אִישׁוֹת עַל הַמַּעֲשֵׂה הַנִּלְעַל עַל מַה שֶׁכָּתוּב שֶׁ
שֶׁרְפוּאוֹת הַבַּת מֶלֶךְ עַל יְדֵי עֲשָׂרָה מֵינֵי נְגִינָה וְעוֹד
בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת עַיִן שָׁם וְתַמְצֵא נַחַת בְּעֶזֶר הַשֵּׁם
יִתְבָּרַךְ

וְעַיִן בְּהִלְכוֹת נְדָרִים עַל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל יוֹם הָרַבִּיעִי
מֵעֵנִין הַשִּׁישִׁי צָפָרִים וּבְהִלְכוֹת צְדָקָה עַל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל
יוֹם הַשְּׁלִישִׁי מֵעֵנִין הַכֶּבֶד פֶּה וְהַמַּעֲשֵׂה שֶׁלְמַעֲלָה
מֵהַזְמַן וְהַלֵּב שֶׁל הָעוֹלָם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִרְאֵנוּ נִפְלְאוֹת
בְּתוֹרָתוֹ שֶׁנִּזְכָּה לְהוֹסִיף וּלְהַשְׁכִּיל רְמִזִּים אֲמִתִּיִּים
בְּכָל הַמַּעֲשִׂיּוֹת וְדַבּוּרִים שֶׁזָּכִינוּ לְשִׁמְעַם מְאוּרָה הַזֶּה.

זאת מְצָאנוּ בְּאֲמִתַּחַת הַכְּתָבִים וְהוּא עֵנִין הַתְּנַצְלוֹת עַל שֶׁכָּתַב
זְכָרוֹנוֹ לְבִרְכָה הַסְּפוּרִי מַעֲשִׂיּוֹת עַל לְשׁוֹן פְּשׁוּט כְּזֶה וְזֶה.

עוֹד רָאִיתִי לְהַעִיר לְבַב הַמַּעֲשִׂיִּים בְּסִפְרָה זֶה שֶׁל
הַמַּעֲשִׂיּוֹת לְבַל יִהְיֶה בְּלִבָּם עָלָיו עַל אֲשֶׁר
נִמְצָאִים לְפָעַמִּים שֶׁיִּצָּא מִתַּחַת לְשׁוֹנוֹ לְשׁוֹנוֹת
גְּסִים בְּסִפְרָה "סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת" כְּגוֹן וְנַעֲשֵׂה בְּרָגֵז
עָלֶיהָ בְּסִפּוֹר א' וְלִקַּח אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַשְּׁתִּיָּה
בְּהַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַבְּנִים שֶׁנִּחְלְפוּ וְעוֹד בְּאִיזָה
מְקוֹמוֹת כִּי יָדִין אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת שֶׁזֶה הָיָה כְּשֶׁגָּגָה
הַיּוֹצֵא מִלְּפָנֵי הַשְּׁלִיט עַל- פִּי הַכֶּרֶחַ גְּדוֹל כִּי, [עַד
כָּאן מְצָאנוּ וְהַעֲתִיקְתִּי אוֹת בְּאוֹת לְשׁוֹנוֹ זְכָרוֹנוֹ
לְבִרְכָה].

וְהִנֵּה נִרְאָה בְּעֵלִיל שֶׁרְצוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ הָיָה לְכָתוּב
טַעַם עַל זֶה אֵךְ לְפִי הַנִּרְאָה שֶׁפָּסַק בְּאֲמִצָּע
מִחֲמַת אִיזָה אֲנִס וְשׁוּב לֹא זָכִינוּ שֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ
יִסְבֵּב הַדָּבָר שֶׁיִּכְתֹּב בְּעֲצָמוֹ תְּהִלָּה לְאֵל אֲשֶׁר

זָכִינוּ בְּרַחֲמָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁנִּכְתְּבוּ דְבָרִים אֲלֵה כִּי עַל
כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁרְצָה לְכָתוּב שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם
הָיָה מְנִיעוֹת עַל זֶה הַרְבֵּה וּמִחֲמַת זֶה הָיָה זָרִיז
מְאֹד מְאֹד בְּכַתִּיבָתוֹ כִּי אֲשֶׁר רָאִינוּ בְּעֵינֵינוּ כִּי הָיָה
רְגִיל לומר לָנוּ תְּמִיד שֶׁאִם אִינוּ מְזַרְזִים אֶת עֲצָמוֹ
לְשִׁבֵר הַמְּנִיעוֹת לְכָתוּב מִיָּד אִינוּ יוֹדְעִים אִם יִכְתֹּב
עוֹד מִכַּמָּה טַעַמִּים הַכְּמוּסִים אֲצִלוֹ וְעַתָּה בְּשִׁבְלִי
שֶׁשִּׁמְעֵתִי גְלוּי דַעַת מִמֶּנּוּ ז"ל שֶׁרְצוֹנוֹ כְּשֶׁיִּדְפְּסוּ
עוֹד הַפַּעַם לְכָתוּב אִיזָה טַעַם עַל זֶה אֲמַרְתִּי לֹא
אֶכְחַד מִלְּכָתוּב טַעַם אֶחָד מִטַּעַמִּים הַרְבֵּה אֲשֶׁר
הָיוּ גְנוּזִים וְכְמוּסִים אֲצִלוֹ ז"ל וְזֶהוּ שֶׁשִּׁמְעֵתִי
מִמֶּנּוּ ז"ל כִּי אֲדוֹנֵינוּ מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ, מוֹהֲרָן זְכָר
צְדִיק וְקָדוֹשׁ לְבִרְכָה סִפֵּר הַמַּעֲשִׂיּוֹת בְּלְשׁוֹן
אֲשֶׁכְּנִז הַנְּהוּג בְּמִדִּינָתָנוּ וּמוֹרְנוּ הָרַב רַבִּי נֶתַן
זַצ"ל רָאשׁוֹן שֶׁבַת לְמִידֵי הַיְקָרִים ז"ל הַעֲתִיקָם
עַל לְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ וְהוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ בְּכוּוֹן לְלְשׁוֹן
פְּשׁוּט בְּכִדֵּי שְׁלֵא יִשְׁתַּנֶּה הָעֵנִין אֲצִל הַקּוֹרָא
אוֹתָם בְּלְשׁוֹן הַקְּדוֹשׁ מִכַּפִּי מַה שֶׁסִּפְרָם הוּא ז"ל
עַל לְשׁוֹן אֲשֶׁכְּנִז הַנְּהוּג בֵּינֵינוּ וְזֶה סִבָּה אֲשֶׁר
נִשְׁמַע מִלְּשׁוֹנוֹ הַקְּדוֹשׁ לְשׁוֹנוֹת פְּשׁוּטִים כְּאֵלֶּה
בְּכַמָּה מְקוֹמוֹת זֶה הַטַּעַם הוּא כְּפִי מַה שֶׁשִּׁמְעֵתִי
מִמֶּנּוּ ז"ל עַל פִּי פְּשׁוּט וְחוּץ שֶׁהָיָה לוֹ טַעַמִּים
כְּמוּסִים אֲשֶׁר לֹא זָכִיתִי לְשִׁמְעַם מִמֶּנּוּ ז"ל וְרָאוּ
לְהֶאֱמִין בְּזֶה שֶׁהָיוּ לוֹ עוֹד טַעַמִּים כְּמוּסִים כִּי זֶה
יְדוּעַ מִסְּפָרָיו הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר הָיָה בְּעַל לְשׁוֹן
גְּדוֹל וְכָאן הוֹרִיד אֶת עֲצָמוֹ לְלְשׁוֹן פְּשׁוּט לְכֹן
רָאוּ לְהֶאֱמִין שֶׁהָיָה לוֹ כּוּוֹן גְּדוֹל בְּזֶה וְאִישׁ
אֲמוֹנוֹת יָבוֹא לוֹ רַב בְּרָכוֹת. אָמֵן כֵּן יִהְיֶה רְצוֹן

הַקְדָּמָה אֵין אִידיש

פון גאון־עזיננו מורינו רבי נתן מברסלב זיע"א
דער גרויסער תלמיד פון רבינו־הקדוש זיע"א

[פון ערשטן דרוק שנת תקע"ה]

די 'מעשיות' וואס דא שטייען אין דעם 'ספר',
איז אין זיי דא זייער גרויסע 'סודות התורה'!
ס'איז אין זיי באהאלטן זייער גרויסע זאכן!
ס'איז אין זיי נישט פארהאנדן איין ווארט וואס
ס'זאל זיין פשוט!

און אפילו פראסטע [פשוט'ע] מענטשן, קענען
זיך אויך ארויסנעמען גרויס מוסר פון די
מעשיות! - ווארן די 'מעשיות', האבן א גרוסן
כח, אויפצוועקן אלע מענטשן פון דעם
שלאף - אז מ'זאל חס־ושלום נישט פארשלאפן
זיינע יאהרן אומזיסט!

און ווער ס'ויל אריינקוקן אין די 'מעשיות' מיט
אן אמת אויג, קען ער זעהן און פארשטיין
אביסל, גאט'ס גרויסקייט!

אפילו פראסטע [פשוט'ע] מענטשן, קען זיי
אויך עפעס א בלישטש טאן 'ווינקן פון מוסר',
אז זיי זאלן זיך גוט ארוםקוקן: "וואס דער
תכלית איז פון דער וועלט!" - אז מ'זאל זיך
נישט לאזן אפנארן אויף דער וועלט! - און
מ'זאל טאג און נאכט תפילה טאן: "אז מ'זאל
ניצול ווערן פון די 'נארישקייט' פון דער
וועלט!" - און מ'זאל זוכה זיין צו זיין אזוי־ווי
השם יתברך וויל.

און ווייטער וואס אין די 'מעשיות' איז
פארהאנדן באהאלטענע זאכן - דאס קען מען

נישט דערשרייבן, און נישט דערציילן! - אז
וואויל איז דעם, וואס ער וועט אין זיי עפעס
וויסן!

און ווייל מיר האבן אמאל געהערט פון זיין מויל,
ער האט געזאגט: "אז ער האט חשק, אז מ'זאל
די 'מעשיות' דרוקן, פון 'אויבן' זאל זיין אויף
לשון־הקודש', און פון 'אונטן' אויף 'טייטש'!
דרום [דעריבער] האבן מיר זיין 'הייליגן רצון'
מקיים געווען, און מיר האבן זיי אזוי געדרוקט!
ווארן פראסטע [פשוט'ע] מענטשן באדארפן
אויך וויסן פון די 'מעשיות'! - כאטשע זיי וועלן
גאר קארג [וויניג] פארשטיין, וואס מ'מיינט,
און וואוהיין די 'מעשיות' דערלאנגן - איז פארט
פאר זיי א גרויסע טובה' צום 'תכלית', אז זיי
וועלן אין זיי אריינקוקן מיט אן אמת אויג! -
ווארן זיי האבן א גרויסן כח צו דערוועקן צום
אייבערשטן כנ"ל [ווי אויבנדערמאנט]! - ווארן
די 'מעשיות', זענען נישט קיין לערע [ליידיגע]
זאכן חס־ושלום!

און דער רבי עליו־השלום - פלעגט אלעמאל
נאך דאס רוב מעשיות, צו זאגן 'עטליכע
פסוקים' און 'עטליכע זאכן'! פדי מ'זאל וויסן: אז
ער רעדט נישט קיין 'דברים־בטלים' חס־ושלום
- האט ער אביסל געוויזן 'ווינקן' [רמזים],
וואוהיין זיי דערלאנגן - ווארן [ווייל] די 'אלע
מעשיות', זענען דורך [לויטער] 'סודות־
התורה'!

~ אין אידיש ~

דער רבי זיע"א האט געזאגט:

"היינט האב איך געזאגט דריי זאכן,

אנדערש ווי די וועלט זאגט!"

(א) די וועלט זאגט: "אז 'ספורי-מעשיות' איז מסוגל

אויף איינצושלאפן!" און איך זאג: "אז דורך 'ספורי-

מעשיות', וועקט מען אויף מענטשן פון זייער שלאף!"

(ב) די וועלט זאגט: "אז פון דערציילן זאכן ווערט מען

נישט געהאלפן מיט קינדער (פון זאגן, ווערט מען

נישט טראגן)!" - און איך זאג: "אז פון דערציילן זאכן

פונעם צדיק, וואס ער וועקט דערמיט אויף מענטשן

פון זייער שלאף, קומט דורכדעם 'פקידת עקרות'

[געהאלפן ווערן מיט קינדער]"!

(ג) די וועלט זאגט: "אז דער אמת'ער גרויסער צדיק,

דארף נישט האבן אסאך געלט, ווייל צו וואס דארף ער

געלט"?! - און איך זאג: "אז עס איז פארהאן אזא

סארט התבוננות [זיך פארטיפן אין די תורה], וואס מען

דארף האבן דערצו די גאנצע פארמעגן פון די וועלט!"

[זעה לקוטי-מוהר"ן ח"א תורה ס']

נאך האט רבינו הקדוש געזאגט, לגבי דעם וואס זיין

רצון איז געווען אז מען זאל דרוקן די 'ספורי-

מעשיות' אויף אויף 'אידיש טייטש' וואס מיר רעדן

דערמיט: "אז עס קען גרינג געשעהן, אז א פרוי

וואס איז א 'עקרה' [חלילה], זאל ליינען דערין

עפעס א 'מעשה', און דורכדעם וועט זי געהאלפן

ווערן צום גוטן און זוכה זיין צו 'קינדער'!"

(חיי מוהר"ן אות כ"ה)

~ חיי מוהר"ן (אות כה) ~

שׁיך לַמֶּאֱמָר: "פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן"

(סִימָן ס'). אַחַר שְׁאֵמַר רַבֵּנוּ ז"ל מֵאֵמֶר

זֶה הַנֵּל, אָמַר בְּדֶרֶךְ צַחוּת: הַיּוֹם

אָמַרְתִּי שְׁלֹשָׁה דְבָרִים שְׁלֹא כֹדְבֵי

הָעוֹלָם:

(א) הָעוֹלָם אומֵרִים שְׁסֹפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וֹת

מִסְגָּל לְשָׁנָה. וְאֲנִי אָמַרְתִּי שְׁעַל־יְדֵי

סֹפּוּרֵי מַעֲשֵׂי־וֹת מְעוֹרְרִין בְּנֵי אָדָם

מִשְׁנָתָם.

(ב) הָעוֹלָם אומֵרִים שְׁמִסֹּפּוּרֵי דְבָרִים

אֵינָם בָּאִים לִיְדֵי הַרְיוֹן ("פֹּון זָאגִין

ווערט מען ניט טראגין"). וְאֲנִי אָמַרְתִּי

שְׁמִסֹּפּוּרֵי דְבָרִים שֶׁל הַצַּדִּיק,

שְׁמְעוֹרֵר עַל־יְדֵי־זֶה בְּנֵי אָדָם מִשְׁנָתָם,

עַל־יְדֵי־זֶה בָּא פְּקִידַת עֵקְרוּת.

(ג) הָעוֹלָם אומֵרִים כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת

הַמְּפֹלֵג בְּמַעֲלָה אֵין צָרִיךְ לְמַעוֹת

הַרְבֵּה, כִּי לָמָּה לוֹ מַעוֹת. וְאֲנִי אָמַרְתִּי

שֶׁיֵּשׁ הַתְּבוּנָנוֹת כְּזֶה שְׁצָרִיךְ לָזֶה כָּל

הוֹן דְּעֵלְמָא.

שם

טלפון

עיר

דעם רבינ'ס אעשיות

מבחן בסיפורי מעשיות

הקדמה שניה

- א. איזה רמז מגלה לנו רבי נתן על מה מרמז הבת מלך?
 כינוי להשכינה וכנסת ישראל כביכול
 כינוי להתורה והמצוות כביכול
 כינוי לתפילה ותשובה כביכול
- ב. מי מוציא את השכינה מהגלות?
 רק צדיקים ע"י דביקותם בהשי"ת
 רק תלמידי חכמים ע"י לימודם
 כל אחד מישראל ע"י עבודתו להשי"ת
- ג. במה מוציאין את השכינה מהגלות?
 בסור מרע
 בעשה טוב
 שתי התשובות נכונות
- ד. מה הוא דרך של הבעל דבר (היצר הרע) להסית אותנו?
 מטעה אותנו מעט מעט עד שמכשילינו
 מטעה אותנו מיד, ומכשילינו
 מכריח אותו לעשות נגד רצון ה'
- ה. מה העיצה להינצל מהבעל דבר (מהיצר הרע)?
 לא להיכנס עימו בטוען ונטען, ויסיח דעתו מזה לגמרי
 יפקח דעתו בדברי תורה או במשא ומתן או בשיחה
 שתי התשובות נכונות
- ו. מה אומר רבי נתן שצריך כל אחד להיות, כדי לנצח המלחמה עם הבע"ד (היצה"ר)?
 עשיר גדול
 וותרן גדול
 עקשן גדול
- ז. מה קורה כשמתחזקין ולא מתייאשין בשו"א?
 המניעות נעשה יותר קל
 המניעות נתבטלין
 המניעות נתהפכין לסיוע וישועות
- ח. מה יכול כל אחד להוציא מהסיפורי מעשיות?
 רמזים לעבודת השם
 התעוררות נפלא
 שתי התשובות נכונות
- ט. מה אפשר להוציא מהמעשה של החכם והתם?
 שעיקר התכלית לילך בתמימות בלי שום חכמות
 רמזים נפלאים להתחזק בדרכי התמימות
 שתי התשובות נכונות
- י. מי יכול להוציא מוסר מאלו המעשיות (הקדמה באידיש)?
 רק צדיקים גדולים
 רק תלמידי חכמים
 אפילו אנשים פשוטים (פראסטע מענטשן)
- יא. מתי אמר רבינו בדרך צחות "היום אמרתי שלשה דברים שלא כדברי העולם"? (עין חיי מוהר"ן אות כ"ה)
 לפני שאמר רבינו תורה ס'
 אחרי שאמר רבינו תורה ס'
 אחרי שאמר רבינו תורה רפ"ב
- יב. מה הוא הדבר הראשון שאמר רבינו שלא כדברי העולם?
 (עין חיי מוהר"ן אות כ"ה)
 העולם אומרים שסיפורי מעשיות מסוגל לשינה ואני אמרתי שסיפורי מעשיות מסוגלים לעורר מהשינה
 העולם אומרים שסיפורי מעשיות מסוגלים לעורר מהשינה ואני אמרתי שסיפורי מעשיות מסוגל לשינה
- יג. מה הוא הדבר השלישי שאמר רבינו שלא כדברי העולם?
 (עין חיי מוהר"ן אות כ"ה)
 העולם אומרים כי הצדיק האמת המופלג במעלה אין צריך למעות הרבה, ואני אמרתי שצדיק האמת צריך כל הון דעלמא
 העולם אומרים כי הצדיק האמת המופלג במעלה צריך למעות הרבה, ואני אמרתי שצדיק האמת צריך כל הון דעלמא
 העולם אומרים כי הצדיק האמת המופלג במעלה צריך כל הון דעלמא, ואני אמרתי שצדיק האמת אין צריך למעות הרבה

השם יתברך יראנו נפלאות בתורתו, שנזכה להוסיף ולהשכיל רמזים אמתיים בכל המעשיות ודיבורים שזכינו לשמוע מאור הזה - בהצלחה גדולה

ספורי מעשיות שסיפור רבינו הקדוש הם קודש קדשים וכונתו ז"ל הייתה כדי לעורר אותנו משנתנו הרוחנית, וללמד אותנו דעת ודרך ישרה לעבודת השם יתברך בהתעוררות הלב, כמו שאמר רבינו: ש"ספורי מעשיות שלו מסוגלים לעורר מהשינה", ולמען דעת אשר בכל תיבה ותיבה מאלו המעשיות טמונים סודות התורה טמירים ונעלמים, כנשמע מפיו הקדוש בעצמו, ואפילו איש פשוט אשר יקרא אותם יכול להוציא לעצמו מוסר והתעוררות להשם יתברך

להיבנס להגרלה ניתן לחייג לקו דעם רבינס אור 02-534-5040 – או לשלוח לפקס: 15326519611,

או ל: m025345040@gmail.com פאר אידיש רופט 02-5-3333-72

ילדי ברסלב היקרים

החברים שלך מ:

בית שמש . ירושלים . בראנפעלד . צפת . בני ברק . ביתר
אלעד . הר יונה . ג'אנדאן . מאנטשעסטער . זוויליאמסבורג
מאנסי . בארא פארק . קרית יואל . מאנטריאל
קרירת טאהש . לעיקוואד . אנטווערפן

התחילו ללמוד ספר הקדוש סיפורי מעשיות
ולעשות מבחנים . היכן אתה בעולם!?

02-534-50-40
02-5-3333-72

